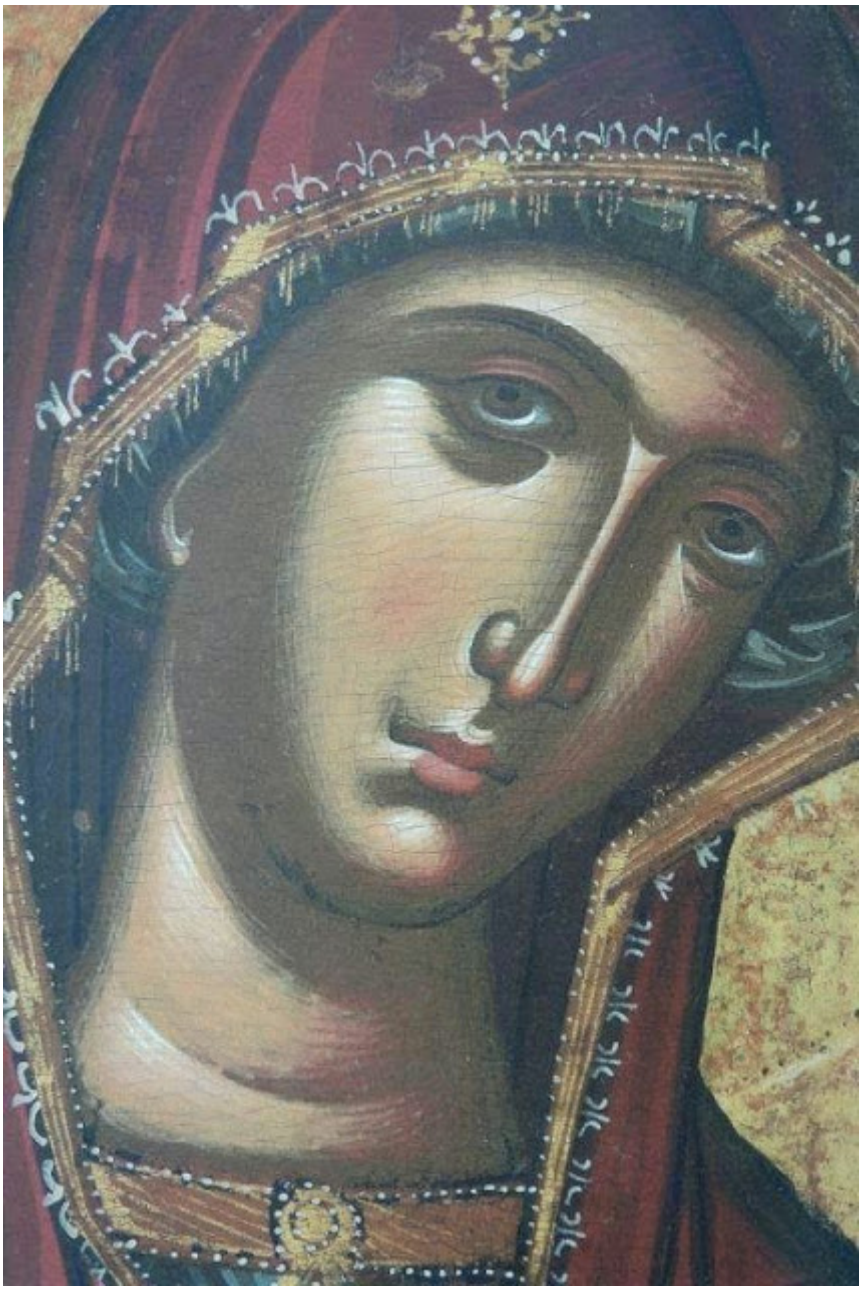
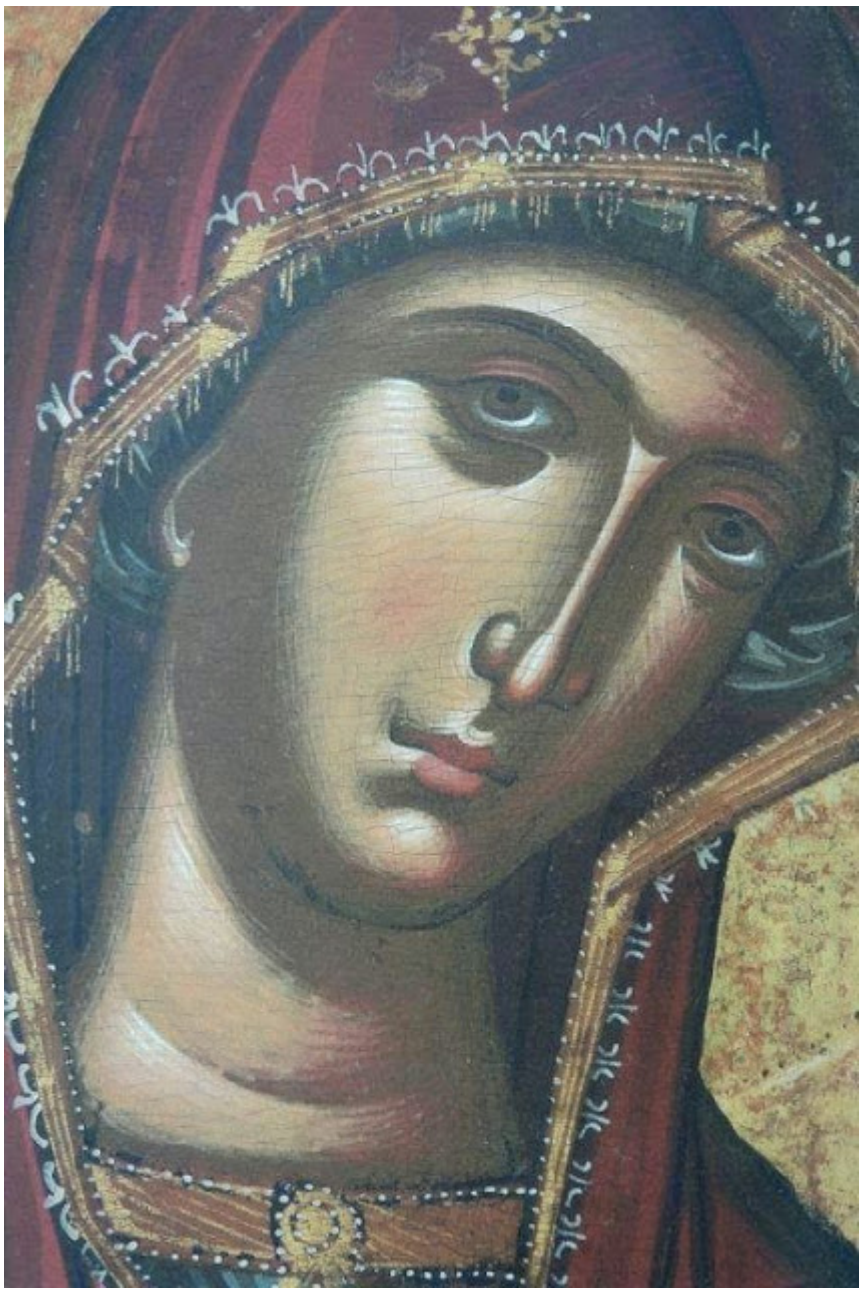
5 Νοεμβρίου 2014

Παναγία, η μάνα των Αγιορειτών

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγιον Όρος / Ορθόδοξη πίστη





Ήταν ένα γεροντάκι που μόλις άκουγε τ’ όνομα της Παναγίας έκλαιγε σαν μικρό παιδί.

Ήταν ένας Καυσοκαλυβίτης που όποτε γύριζε πλευρό τη νύχτα έψελνε το «Άξιον εστί».

Ήταν ένας Γρηγοριάτης ηγούμενος πού ΄χε «φάει» την εικόνα Της από τους πολλούς ασπασμούς.

Ήταν ένας Νεοσκητιώτης που παρακαλούσε όποιον έβλεπε να μιλήσει, να γράψει,

να εκδώσει, ό,τι υπήρχε για την Παναγία.

Ήταν ένας μακαρίτης Ιβηρίτης που έπασχε από αγάπη προς την Πορταΐτισσα.

Ένας Φιλοθεΐτης έλεγε: «Έχομεν βεβαίας τας ελπίδας εις την Γλυκοφιλούσαν»

Παναγία· η μάνα των Αγιορειτών.

Η Παναγία. Πάνω απ' όλες τις Αγίες. Μητέρα Θεού και ανθρώπων. Η καλύτερη παραμυθία. Η πιο σίγουρη πρέσβειρα των πιστών. Η πιο ταπεινή, η πιο καλή, η πιο σεμνή, η πιο υπάκουη, η πιο υπομονετική, η σιωπηλή, η γενναία, η πρώτη, η βασίλισσα, η Κυρία, η Έφορος, η Οικονόμισσα, η φωτοφόρος νεφέλη και μανναδόχος στάμνα.

Χαρά να την αντικρύσεις. Ευχαρίστηση να την επικαλείσαι. Ευλογία να σ' επισκέπτεται. Ελπίδα βέβαιη να την παρακαλάς. Βοήθεια μεγάλη η σκέπη της.

Πού να βρεις τα ωραία λόγια να την εγκωμιάσεις; Πόσο φτωχή είναι η γλώσσα για τα μεγάλα ονόματα; Πόσο έχει φθαρεί η γλώσσα από την κατάχρηση. Έτσι σιωπάς και τα λες όλα. Όπως σιωπηλή ακολουθούσε παντού τον αγαπητό Υιό Της. Μέχρι Σταυρού.

Αθωνίτισσα Θεοτόκε, το ακοίμητο κανδήλι, το αγνό κερί, οι Χαιρετισμοί, η Παράκληση, το Θεοτοκάριο, τα Θεοτόκια δεν σου αρκούν. Μήτε γονυκλισίες και τάματα και προσφορές και κομποσχοίνια. Την καθαρότητα της καρδίας ζητάς για νάλθει ο Υιός σου να κατοικήσει και να φέρει Θεοτόκες και Θεοφόρες ώρες αγίας θεοψίας και φωτοχυσίας…

Μητέρα του Θεού, μητέρα των ανθρώπων, μητέρα του πόνου, μητέρα της αγωνίας, μητέρα των θλιβομένων, σύντροφε των μονομάχων του Θεού, των καλογέρων.

Όπως και να το κάνουμε είναι ανώτερες ψυχές οι Αγιορείτες, αφού επέλεξαν ν' αφοσιωθούν μόνιμα στην Αθωνίτισσα Θεοτόκο.
Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς· του Άξιον εστί του πάνσεπτου ναού του Πρωτάτου της πρωτεύουσας των Καρυών, της Κουκουζέλισσας της Μεγίστης Λαύρας, της Βατοπεδινής Εσφαγμένης, της Πορταΐτισσας των Ιβήρων, της Τριχερούσης του Χιλιανδαρίου, του Ακαθίστου της Διονυσίου, της Φοβεράς Προστασίας του Κουτλουμουσίου, της Γερόντισσας του Παντοκράτορος, της Γοργοϋπηκόου της Δοχειαρίου, της Μυροβλύτισσας του Αγίου Παύλου, της Οδηγήτριας του Ξενοφώντος και τόσες άλλες, σ' εκκλησίες και παρεκκλήσια, κελλιά και καλύβια…

Από το βιβλίο «Αθωνικό απόδειπνο» του Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου

Πηγή: agapienxristou.blogspot.gr